

بازداشت امام خمینی(ره) توسط رژیم طاغوت و قیام خونین مردم مسلمان ایران (1342 ش)

در پی طرح لایحه انجمن‌های ایالتی و ولایتی در مجلس شورای ملی در سال 1341 شمسی، امام خمینی(ره) با دستگاه جبار پهلوی به مبارزه پرداخت.

در پی طرح لایحه انجمن‌های ایالتی و ولایتی در مجلس شورای ملی در سال 1341 شمسی، امام خمینی(ره) با دستگاه جبار پهلوی به مبارزه پرداخت. اوج این مرحله از نهضت، یورش ناجوانمردانه ایادی رژیم به مدرسه فیضیه و ضرب و شتم و کشتار طلاب و فضایی حوزه علمیه قم در دوم فروردین سال 1342 شمسی بود. در واکنش به اعمال ننگین رژیم پهلوی، حضرت امام در عاشورای سال 42، سخنرانی کوبنده‌ای علیه نظام شاهنشاهی ایراد نموده و از شاه و اسرائیل به شدت انتقاد کردند. به دنبال این سخنرانی افشاگرانه، آن حضرت دستگیر و زندانی گردید. خبر دستگیری مرجع تقلید مردم، به سرعت در قم و سپس در تهران و سایر شهرها انتشار یافت. مردم قم به خیابان‌ها ریختند و با تقبیح عمل دولت در دستگیری امام به راهپیمایی اعتراض‌آمیز پرداختند. شاه که در برابر قیام قهرآلود ملت، تاج و تخت خود و سلطه آمریکا را در حال زوال و سقوط می‌دید، با رگبار مسلسل به جنگ ملت آمد و توسط نیروهای جهنمی و خون آشام خود تظاهرات کنندگان را با وضع فجیعی قتل عام کرد و تهران را در پانزده خرداد 1342، به کشتارگاه مخوف و حمام خون مبدل ساخت. همزمان با قتل عام مردم مبارز در تهران، کشتارهای فجیعی در قم، شیراز، مشهد، تبریز و دیگر شهرستان‌ها توسط دژخیمان رژیم به وقوع پیوست. از تعداد مقتولین 15 خرداد آمار صحیحی در دست نیست ولی تعداد شهدا را بین 5 تا 15 هزار نفر تخمین زده‌اند. در این میان علی‌رغم سانسور شدید خبری، اخبار مربوط به دستگیری رهبر نهضت اسلامی ایران و قیام پانزدهم خرداد و کشتارهای آن، در مدت کوتاهی در سراسر کشور پخش شد و موجی از نفرت و خشم علیه شاه به راه افتاد. سرانجام حضرت امام پس از ده ماه بازداشت، در هجدهم فروردین 1343 از زندان آزاد شدند و پس از آزادی نیز همان مسیر قبلی را ادامه دادند. قیام 15 خرداد، نقطه عطفی بود در تاریخ مبارزات ملت قهرمان ایران که حضرت امام، آفریننده و شکل دهنده آن قیام الهی بود. روحانیان انقلابی در تداوم این حرکت عظیم و پرخروش امت مسلمان ایران، طی یک دوره پانزده ساله، نقشی اساسی داشتند و در این مدت، سالروز قیام 15 خرداد، هیچ‌گاه در سکوت و خاموشی سپری نشد؛ زیرا که 15 خرداد، برای امت قهرمان و شهیدپرور ایران از اهمیت و اعتبار ویژه‌ای برخوردار بوده و همواره خواهد بود.